

Σύγχρονες Επιχειρήσεις, Σύγχρονη Ελλάδα

26.6.2012

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Παρέμβαση του Προέδρου του ΣΕΒ Δημήτρη Δασκαλόπουλου στη συνέντευξη τύπου της BUSINESSEUROPE που πραγματοποιήθηκε σήμερα στις Βρυξέλλες

«Σήμερα, μετά από χρόνια διστακτικότητας και ημιμέτρων, μετά από 17 συνόδους κορυφής, ήρθε η στιγμή η Ευρώπη να θυμηθεί ότι οφείλει την ίδια της τη δημιουργία και την αποδοχή της από τους λαούς στην πεποίθησή τους ότι η ενωμένη Ευρώπη θα τους προσφέρει ειρήνη, ευημερία, εργασία και ασφάλεια. Αν η εντολή αυτή –η μόνη που μετράει– δεν ανανεωθεί με τη συμμετοχή των πολιτών της, η Ευρώπη κινδυνεύει να χάσει το νόημα και την ψυχή της». Με τα λόγια αυτά έκλεισε την παρέμβασή του ο Πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος στη συνέντευξη προς τα ΜΜΕ που έγινε σήμερα (Τρίτη, 26.6.2012) στις Βρυξέλλες στο πλαίσιο της παρουσίασης των θέσεων της ευρωπαϊκής εργοδοτικής οργάνωσης BusinessEurope ενόψει της επικείμενης Συνάντησης Κορυφής.

Με αναφορά στην Ελλάδα, ο Πρόεδρος του ΣΕΒ τόνισε ότι από τη δική της πλευρά «η Ελλάδα καλείται τώρα να καταλήξει άμεσα σε συμφωνία με τους εταίρους για ένα νέο πλαίσιο προτεραιοτήτων, προκειμένου να βάλει σε τάξη τα δημοσιονομικά της και να πετύχει τους στόχους της. Η Ελλάδα καλείται να επιδείξει έμπρακτα ότι είναι αποφασισμένη να αλλάξει, επιταχύνοντας αποφασιστικά τις δομικές μεταρρυθμίσεις, ενώ παράλληλα να αντιμετωπίζει τις πιο αρνητικές επιπτώσεις της λιτότητας και της ύφεσης στην ελληνική οικονομία και κοινωνία.»

Αυτό, όμως, δεν επαρκεί, παρατήρησε ο κ. Δασκαλόπουλος. Από μόνη της «η Ελλάδα δεν μπορεί να βγει από την κρίση όσα πολυσέλιδα μνημόνια και να εφαρμόσει. Η προσπάθεια της Ελλάδας μπορεί να επιτύχει μόνο στο πλαίσιο μιας ευρωπαϊκής απάντησης στην κρίση του ευρώ, μιας απάντησης της Ευρώπης στην ίδια την υπαρξιακή της κρίση.»

Απαντώντας, εξάλλου, σε ερώτηση δημοσιογράφου για το πώς ερμηνεύει το αποτέλεσμα των εκλογών, ο Πρόεδρος του ΣΕΒ υπογράμμισε ότι «η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων επιθυμεί την παραμονή της χώρας στο ευρώ και βλέπει το εθνικό μας μέλλον μέσα στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Το ίδιο ισχύει και για τις πολιτικές δυνάμεις. Αντιευρωπαϊκές απόψεις συναντώνται μόνο στα περιθωριακά άκρα του πολιτικού φάσματος.»

Ακολουθεί το πλήρες κείμενο της παρέμβασης του Προέδρου του ΣΕΒ κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλου.

Παρέμβαση του Προέδρου του ΣΕΒ κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλου κατά τη διάρκεια συνέντευξης τύπου:

Ο πρόεδρος μας της BusinessEurope ανέδειξε πολύ εύστοχα το βασικό πρόβλημα της Ευρώπης: την έλλειψη εμπιστοσύνης στο κοινό μας νόμισμα, στους θεσμούς μας, στο τραπεζικό μας σύστημα. Αυτή ακριβώς η γενικευμένη έλλειψη εμπιστοσύνης αποτελεί τροχοπέδη στην ανάπτυξη, οδηγεί σε οικονομική και πολιτική αβεβαιότητα και έχει ως αποτέλεσμα να διακυβεύεται η ευρωπαϊκή αλληλεγγύη και η κοινωνική συνοχή.

Ο γενικευμένος χαρακτήρας της ευρωπαϊκής κρίσης και τα πραγματικά της αίτια έχουν πλέον συνειδητοποιηθεί από όλους. Πέρα από την πρόοδο που έχει σημειωθεί με τη δημιουργία νέων ευρωπαϊκών θεσμών, αυτήν τη στιγμή έχουν προταθεί και εξετάζονται πολλές άλλες λύσεις. Υπάρχουν μάλιστα βάσιμες ελπίδες ότι στην προσεχή Σύνοδο Κορυφής οι πολιτικοί ηγέτες θα επιδείξουν αποφασιστικότητα και θα καταλήξουν σε πειστικές λύσεις.

Ο δρόμος για την έξοδο από την κρίση είναι προφανής. Απαιτείται ταυτόχρονη δράση σε τρεις άξονες:

- Αναβάθμιση των θεσμών της ευρωζώνης με μοναδικό σκοπό να εξαλειφθεί η σημερινή αβεβαιότητα στις αγορές για το μέλλον του ευρώ ως κοινού νομίσματος.
- Δημοσιονομική ανάταξη σε όλη την Ε.Ε. με στόχο να συγκεραστούν αρμονικά η νομισματική με τη δημοσιονομική πολιτική, ώστε να μειωθεί η μακροοικονομική αβεβαιότητα.
- Επιστροφή όλης της Ευρώπης στον δρόμο της ανάπτυξης με στόχο τη δημιουργία θέσεων εργασίας, την ανάπτυξη και τη θωράκιση του ευρωπαϊκού μοντέλου κοινωνικής πρόνοιας.

Στην Ελλάδα γνωρίζουμε από πρώτο χέρι την έννοια, αλλά και τις επιπτώσεις της έλλειψης εμπιστοσύνης. Πληρώνουμε βαρύ τίμημα με τη μορφή κοινωνικών αναταραχών και πολιτικής αστάθειας, βιώνουμε μια οικονομική αβεβαιότητα χωρίς προηγούμενο, ύφεση που συνεχώς βαθιάνει και ένα τραπεζικό σύστημα σε νεκρική ακαμψία.

Οι πρόσφατες εκλογές αφήνουν όμως να διαφανεί ακτίνα ελπίδας, ότι η Ελλάδα θα τα καταφέρει τελικά. Οι ψηφοφόροι τάχθηκαν σαφώς υπέρ του ευρώ και υπέρ της Ε.Ε. Επέβαλαν κυβέρνηση συνασπισμού –ώστε η εντολή τους να υποστηρίζεται από άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία με ικανή λαϊκή στήριξη.

Η Ελλάδα καλείται τώρα να καταλήξει άμεσα σε συμφωνία με τους εταίρους για ένα νέο πλαίσιο προτεραιοτήτων, προκειμένου να βάλει σε τάξη τα δημοσιονομικά της και να πετύχει τους στόχους της. Η Ελλάδα καλείται να επιδείξει έμπρακτα ότι είναι αποφασισμένη να αλλάξει, επιταχύνοντας αποφασιστικά τις δομικές μεταρρυθμίσεις, ενώ παράλληλα να αντιμετωπίζει τις πιο αρνητικές επιπτώσεις της λιτότητας και της ύφεσης στην ελληνική οικονομία και κοινωνία.

Ως επιχειρηματική κοινότητα ευελπιστούμε ότι, στο πλαίσιο αυτό, η νέα κυβέρνηση θα κινηθεί γρήγορα και αποτελεσματικά. Προσδοκούμε ουσιαστική πρόοδο στη

δημιουργία περιβάλλοντος φιλικού στην επιχειρηματικότητα, συντονισμένη προσπάθεια να ενεργοποιηθούν οι μηχανισμοί της αποταμίευσης και των επενδύσεων, καθώς και αποφασιστικότητα στον περιορισμό του κρατικού παρεμβατισμού και του μεγέθους του δημόσιου τομέα. Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα και πρέπει να συντελεσθεί το ταχύτερο δυνατόν.

Η προσπάθεια της Ελλάδας, όμως, μπορεί να επιτύχει μόνο στο πλαίσιο μιας ευρωπαϊκής απάντησης στην κρίση του ευρώ, μιας απάντησης της Ευρώπης στην ίδια την υπαρξιακή της κρίση.

Τα αίτια που πυροδότησαν την κρίση διαφέρουν από χώρα σε χώρα. Στην Ελλάδα το άσωτο κράτος παρέσυρε την ιδιωτική οικονομία σε ανεξέλεγκτη περιδίηση, παγιδεύοντας τη χώρα σε διαρκή ύφεση. Δεν θα ξεπεράσουμε όμως ούτε την ελληνική ούτε οιαδήποτε άλλη εθνική κρίση όσο το κόστος του χρήματος για τις επιχειρήσεις και το κόστος της εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους και τα επιτόκια, που αντικατοπτρίζουν τον κίνδυνο, συνεχίζουν να καθορίζονται από γεωγραφικούς παράγοντες. Για να είναι αξιόπιστο, το ενιαίο νόμισμα πρέπει να σημαίνει ενιαίο σπρεντ, ενιαίο επιτόκιο και μία κεντρική τράπεζα –στον ρόλο του δανειστή ύστατης ανάγκης και του εγγυητή των καταθέσεων. Όταν αυτό υλοποιηθεί στο προσεχές μέλλον, η επιχειρηματική κοινότητα σε ολόκληρη την Ευρώπη θα ανταποκριθεί άμεσα με τον πλέον θετικό και αποτελεσματικό τρόπο –όπως έχει πράξει και άλλοτε στο παρελθόν. Ωστόσο οι κυβερνήσεις πρέπει να πάψουν να ζητούν τα πάντα από τις επιχειρήσεις. Η νομισματική και δημοσιονομική ορθοδοξία χωρίς ανάπτυξη είναι δώρον άδωρον, καθόσον υποθάλλει κοινωνικές συγκρούσεις και πολιτική αστάθεια.

Τα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει η ελληνική επιχειρηματική κοινότητα μπορούν λοιπόν να αντιμετωπισθούν –εφόσον της δώσουμε και πάλι τη δυνατότητα να δημιουργεί θέσεις εργασίας και ανάπτυξη. Αυτό προφανώς δεν ισχύει για τον προβληματικό δημόσιο τομέα της χώρας, στον οποίον επιτράπηκε ουσιαστικά να καταστρέψει τον ιδιωτικό τομέα με τη συνέργεια των πελατειακών κομμάτων και των μάλλον κοντόφθαλμων πολιτικών που υιοθέτησε η τρόικα. Είναι αλήθεια ότι οι εταίροι μας έπραξαν ό,τι έπραξαν με τις καλύτερες των προθέσεων. Είναι επίσης αλήθεια ότι το ελληνικό πολιτικό κατεστημένο επέδειξε ασθενική πολιτική βούληση και απέτυχε να υπηρετήσει στην πράξη την ανάγκη της αλλαγής. Αλλά και η μικρο-διαχείριση της οικονομίας υπήρξε αποτυχημένη. Η ανεργία εκτοξεύθηκε στα ύψη, επιβλήθηκαν βαρύτατοι φόροι, ο προϋπολογισμός των δημοσίων επενδύσεων υπέστη ανελέητες περικοπές, η ρευστότητα και οι πιστώσεις προς το εμπόριο κινούνται πλέον σε μηδενικά επίπεδα, οι εγγυητικές επιστολές και οι εξασφαλίσεις ελληνικών αρχών δεν γίνονται δεκτές, τα σχόλια αξιωματούχων της Ε.Ε. περί «Grexit» πυροδοτούν μαζική φυγή κεφαλαίων, η ρευστότητα του ιδιωτικού τομέα είναι πρακτικώς ανύπαρκτη. Με αποτέλεσμα η κοινωνική συνοχή να δέχεται τρομακτικές πιέσεις και ο πολιτικός λαϊκισμός να βρίσκει πρόσφορο έδαφος στη λαϊκή αγανάκτηση και ανασφάλεια. Είναι μαθηματικά βέβαιο ότι ο δρόμος αυτός δεν οδηγεί στην ανάκαμψη.

Ας σταματήσουμε λοιπόν να χτυπάμε με τα χέρια μας τον τοίχο! Υπάρχει κι άλλος δρόμος. Η Ελλάδα ήταν ο τελευταίος τροχός της αμάξης σε μία Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν είχε εμπειρία από διαχείριση τέτοιων «ασύμμετρων» κρίσεων. Χρησίμευσε ως πειραματόζωο. Όταν όμως ένα φάρμακο έχει αποδειχθεί αναποτελεσματικό, το να αυξάνεις τη δόση δεν οδηγεί πουθενά. Έτσι όπως είναι τα πράγματα σήμερα, η Ελλάδα δεν μπορεί να βγει από την κρίση, όσα πολυσέλιδα μνημόνια και να εφαρμόσει. Στην περίπτωση δε που η Ελλάδα καταρρεύσει, η υπόλοιπη Ευρώπη δεν θα μείνει στο απυρόβλητο ούτε έχει την πολυτέλεια να παραμείνει αδιάφορη. Ορισμένοι βέβαιοι ακόμη και σήμερα υποστηρίζουν ότι η Ελλάδα μπορεί να

«στεγανοποιηθεί» από την υπόλοιπη Ευρώπη. Δεν νομίζω ότι κάτι τέτοιο είναι δυνατό. Οι πρόσφατες εξελίξεις στις αγορές κρατικών ομολόγων, δανεισμού και συναλλάγματος στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο συντείνουν προς την αντίθετη άποψη. Ανεξαρτήτως αυτού όμως, υπάρχει κανείς ο οποίος είναι διατεθειμένος να παίξει το μέλλον της Ευρώπης στα ζάρια; Δεν θα ήθελα να το πιστέψω.

Ήρθε η στιγμή να αποφασίσουμε τι είδους Ευρώπη θέλουμε. Καλή η ρητορική περί επιστροφής στον δρόμο της ανάπτυξης –προσωπικώς υποστηρίζω ολόψυχα τόσο τον στόχο όσο και τα μέσα. Όμως, στον σημερινό κόσμο η οικονομία δεν μπορεί να είναι αποκομμένη από την κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα, ούτε από τα λαϊκά αιτήματα και προσδοκίες. Τελματωμένη σε εθνοκεντρικούς οικονομικούς στόχους και πολιτικές διαφωνίες, η Ευρώπη έπαψε να «μιλάει» στους λαούς της και απώλεσε το όραμά της. Σήμερα, μετά από χρόνια διστακτικότητας και ημιμέτρων και μετά από 17 συνόδους κορυφής, ήρθε η στιγμή η Ευρώπη να θυμηθεί ότι οφείλει την ίδια της τη δημιουργία και την αποδοχή της από τους λαούς στην πεποίθησή τους ότι η ενωμένη Ευρώπη θα τους προσφέρει ειρήνη, ευημερία, εργασία και ασφάλεια. Αν η εντολή αυτή –η μόνη που μετράει– δεν ανανεωθεί με τη συμμετοχή των πολιτών της, η Ευρώπη κινδυνεύει να χάσει το νόημα και την ψυχή της.

Σημειώνεται ότι αργότερα σήμερα ο Πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος θα έχει συναντήσεις με τον πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης **Herman van Rompuy**, τον πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής **José Manuel Barroso** και τον Επίτροπο για τα οικονομικά θέματα **Olli Ren**. (θα δοθεί ξεχωριστή ανακοίνωση).

Σημείωση για συντάκτες: Ο ΣΕΒ είναι μέλος της Ένωσης Βιομηχανικών και Εργοδοτικών Συνδέσμων της Ευρώπης (BUSINESSEUROPE), του κορυφαίου ανεξάρτητου οργανισμού που εκπροσωπεί τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις. Η BUSINESSEUROPE σήμερα αριθμεί ως μέλη 40 εθνικούς βιομηχανικούς και εργοδοτικούς Συνδέσμους, από 34 χώρες της Ευρώπης, εκπροσωπώντας περισσότερες από 20 εκατομμύρια μικρές, μεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις.